

A Fővárosi Ítéltábla dr. Rabatin Attila ügyvéd által képviselt felperesnek az S.B.G.&K. Budapesti Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen 750.000.000,- Ft és járulékai megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. szeptember 8. napján kelt 62.P.27.912/2005/65. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 4.000.000,- (Négymillió) Ft + áfa másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Pest Megyei Bíróság mint Cégbíróság az 1989. március 16-án kelt 2.Cg.90.003/1989/2. számú végzésével a ... a cégjegyzékbe bejegyezte azzal, hogy a cégtulajdonos a felperes. A felperest illeti az „Eljárás és berendezés műanyag hulladékok komplex feldolgozására” elnevezésű szabadalom.

Az alperes és a ... 1994. február 23-án bérleti szerződést kötött a felperes szabadalmának megvalósítására alkalmas műanyagipari és szerelőipari gépek bérelésére vonatkozóan. A szerződés szerint a ... volt köteles szolgáltatni a gépeket, míg az alperes ezekért bérleti díj fizetését vállalta. A felek a szerződés kiegészítéseként átadás-átvételi jegyzőkönyvet írtak alá a szerződés megkötésének napján, amely szerint az alperes 1 db gépsort szerszámokkal és tartozékaival, 1 db regranuláló gépsort, 1 db síkköszörű gépet elektromos mágneses asztallal, vízhűtéssel és 2 db gépsort vett át.

A gépek leszállítására 1994. márciusában került sor az alperes barcsi gyáregységének D üzemébe, majd 1994. április 8-án próbaüzemelést tartottak.

Az alperes megbízásából ... igazságügyi szakértő a gépeket és berendezéseket megvizsgálta, 1994. április 19-én elkészített szakvéleményében a gépek leírását elkészítette és megállapította, hogy a gyártó szerszámok kifogástalan állagúak, a termékekkel szembeni alaki és minőségi követelmények biztosítására megfelelőnek minősíthetők. A szakértő a beépített műanyag feldolgozó gépek, eszközök, szerszámok egyetemleges értékét a műszaki állaguknak megfelelően 130.000.000,- Ft-ban állapította meg.

A felperes megbízásából ... igazságügyi szakértő 1994. április 18-án kelt szakértői véleményében megjelölte a betelepített gyártósortokat és megállapította, hogy azok megfelelőek, a folyamatos termékgyártásra alkalmasak. A telepített eszközök műszaki értékét 126.600.000,- Ft-ban jelölte meg.

A ... átalakult, jogutódja az ... Kft. lett, melyet a Pest Megyei Bíróság mint Cégbíróság a Cg.13-09-069300/7. számú határozatával 1995. március 13-án jegyezt be a cégnyilvántartásba. A társaság tulajdonosa és önálló cégjegyzési joggal rendelkező ügyvezetője a felperes volt. A kft. tevékenysége megkezdésének időpontja 1994. december 9-e, vagyona 3.500.000,- Ft, amelyből 1.111.804,- Ft készpénz, 2.388.196,- Ft apport.

1995. december 10-én az ... Kft. és az alperes megállapodás kötöttek, amely szerint a gépsorok a felperes személyes tulajdonában vannak, de az azokkal kapcsolatos valamennyi szerződéses kötelezettség teljesítése ezen társaság feladatát képezik.

Az alperes megbízásából a ... Bt. 1996. január 29-én mérnök szakértői tanulmányt készített a Barcsan telepített műanyagfeldolgozó gépsorok műszaki jellemzőjéről és forgalmi értékéről. Eszerint a gépek értéke összesen aktív állapotban 1.420.000,- Ft, inaktív állapotban 740.000,- Ft.

A ... Kft. 1998. március 2-án megvette az alperesi barcsi gyárat, a D üzemben elhelyezett gépeket nem vásárolta meg. A szerződésben az alperes kötelezettséget vállalt ezen üzem kiürítésére 1998. december 30-ig.

Az alperes a felperesnek írt, 1999. február 18-án kelt levelében közölte, hogy az ... Kft. tulajdonát képező gépcsoportok jogi sorsa, a költség viselése rendezetlen és, ha a rendelkezésre álló adatok szerint a felperes az eszközöknek több mint fele részének tulajdonosa, akkor azok elszállítására akkor van lehetőség, ha az őrzés költségeit megtéríti.

Az alperes mint eladó és az ... Kft. mint vevő 1999. március 31-én adásvételi szerződést kötött a gépekre. A vevő 1999. március 31-én fizette meg az alperes részére a 250.000,- Ft vételárat.

Az ügyben jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette miatt büntető eljárás indult. A Barcsi Városi Bíróság a 2003. április 10-én kelt 1.B.70/2002/29. számú ítéletében ..., a felperes, ... és ... vádlottakat felmentette. Ítéletében megállapította, hogy a bérleti szerződés 1. számú melléklete sorolta fel azokat a gépeket, melyeket a felperes szolgáltatni volt köteles, az eredeti melléklet tartalma azonban maradéktalanul nem volt felderíthető, ezáltal nem volt teljes egészében tisztázható az, hogy a szerződést milyen gépekre és berendezésekre kötötték meg. Az sem volt aggálytalanul sem bizonyítható, sem cáfolható, hogy a leszállított gépek és az átvétel alapjául szolgáló lista tartalmilag egyezőséget mutattak-e vagy sem. A

bíróság megállapította, hogy a próbaüzemelés során a D üzemben működő teljes géppark értéke pontosan meg nem állapítható, de 15.000.000,- Ft-ot meghaladó nagyságrendű, így bizonyossággal nem zárható ki az, hogy az érték a ... és ... szakvéleményében írt értéknek megfelelő nagyságrendű volt. A bíróság az ítéletében rögzítette, hogy miután a felperes nem kíván nyilatkozni arról, hogy mely gépek képezték a szerződés tárgyát, a bíróságnak nem állt módjában e körben kétséget kizáróan állásfoglalást tenni. A felperes a gépek beazonosíthatósága érdekében sem volt hajlandó érdemben nyilatkozni.

Az elsőfokú bíróság ítélete a Somogy Megyei Bíróság 2003. október 30-án kelt 2.Bf.469/2003/3. számú határozatával emelkedett jogerőre.

A felperes az elsőfokú bíróságra a 2005. július 12-án benyújtott és módosított keresetében elsődlegesen kérte az alperest az általa bérbe adott gépek kiadására kötelezni; másodlagosan - amennyiben az alperes azokat már nem tudja kiadni - a gépek ellenértékéért 150.000.000,- Ft, ennek 1994. február 23-tól a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni a Ptk. 423. § és 433. §-ai alapján.

A Fővárosi Bíróság 2007. december 17-én közbenső ítéletét hozott 26.P.27.912/2005/29. szám alatt, amely szerint az alperes köteles kiadni a felperesnek az 1994. február 23. napján a ...kel kötött bérleti szerződés folytán birtokába került műanyagipari gépcsoportokat, illetőleg abban az esetben, ha természetben ezeket kiadni nem tudja, köteles ezek pénzbeli ellenértékét a felperesnek megtéríteni.

Az alperes fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban a Fővárosi Ítéltábla a 2008. október 16. napján kelt 14.Gf.40.241/2008/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Határozata indoklásában többek között megállapította, hogy a per jelenlegi szakaszában közbenső ítélet meghozatala indokolatlan és jogszerűtlen, mivel nem állnak fenn a Pp. 213. § (3) bekezdésében foglalt eljárási feltételek.

Meghagyta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak, hogy a megismételt eljárásban elsődlegesen a felperest kell nyilatkoztatni, hogy a keresetét milyen tartalommal tartja fenn, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú eljárás alatt is és a fellebbezési ellenkérelmében is kifejtette, hogy a perbeli gépek már nincsenek az alperesnél. Ezt követően fel kell hívni a felperest, hogy egyedileg határozza meg a per tárgyává tett gépsorokat, majd a keresettel érvényesített jog fennállása kérdésében kell a bizonyítási eljárást lefolytatni.

A megismételt eljárásban a felperes a keresetét módosította, az alperest arra kérte kötelezni, hogy fizessen meg a részére 750.000.000,- Ft-ot és ezen összeg után 2000. december 31-től a kifizetés napjáig a Ptk. 301. § (1) bekezdésében írt mértékű késedelmi kamatot. A módosított keresetének jogalapjaként a Ptk. 98. §-át, 112. §-át, 423. §-át és 433. §-át jelölte meg.

Módosított keresetét arra alapította, hogy azt állította, hogy a felperes volt a tulajdonosa a 36/F/1 szám alatti iratban megjelölt PL-1, PL-2, PL-3, PL-4 és PL-5 gépsoroknak. A gépsorokat azért a ... egyéni cég adta bérbe az alperesnek a bérleti

szerződéssel, mert a felperes magánszemélyként nem volt számlaképes, ezért az alperes a bérleti díjat nem tudta volna elszámolni. A bérleti szerződés időtartamára a felperes mint tulajdonos átengedte az alperesnek a gépsorok időleges használati jogát, de a rendelkezési jogot nem adta át az alperesnek, ezért az alperes nem volt jogosult a gépsorok értékesítésére. A jogerős büntető ítéletek szerint a gépek értéke 2000. évben darabonként 150.000.000,- Ft volt, így az 5 gépsor értéke 750.000.000,- Ft. Ezen túlmenően a tulajdonjogának igazolására okiratokat csatolt. A büntető eljárás során készített és beszerzett szakértői véleményben foglaltakra alapította az igényét, hivatkozva arra is, hogy ott bizonyosan azt a gépsort vizsgálta meg a szakértő.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte.

Elsődlegesen továbbra is vitatta a felperes legitimációját, mert a felperes nem igazolta, hogy a perrel érintett gépsoroknak a tulajdonosa lenne. A felperes által csatolt büntető ítéletek és egyéb iratok nem bizonyítják a felperes tulajdonjogát. Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a felperes a gépsorokat egyedileg nem határozta meg a bíróság felhívása ellenére sem, azok továbbra sem beazonosíthatók egyedileg. Harmadlagosan vitatta a gépsorok értékét. Előadta, hogy a büntető bíróság sem a gépek egyedi azonosításával, sem azok értékelésével nem foglalkozott, a nyomozóhatóság által kirendelt szakértő szerint a gépek értéke nulla. Negyedsorban arra hivatkozott, hogy az alperes oldalán nem áll fenn késedelem, ezért a késedelmi kamatkövetelés alaptalan, mert az alperes a gépeket sokáig őrizte, kérte a bérbeadótól azok elszállítását, erre azonban nem került sor, így a jogosulti késedelem kizárja a kötelezetti késedelmet.

A Fővárosi Bíróság a 2011. szeptember 8. napján kelt 62.P.27.912/2005/65. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 12.174.000,- Ft perköltséget. Megállapította, hogy a felperes saját költségét maga viseli, továbbá a feljegyzett 900.000,- Ft eljárási illetéket az állam viseli.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy az egyéni cégnek nincs önálló, a cégtulajdonos egyéni vállalkozótól független jogalanyisége, ezért az egyéni cég szerződő félként sem rendelkezik az egyéni vállalkozótól eltérő jogalanyisággal, így a bérleti szerződést a ... cégnév alatt a felperes mint egyéni vállalkozó kötötte.

Az 1988. évi VI. törvény 331-350. §-ai, 338 § (1) bekezdése, 340. § (1) bekezdésének rendelkezéséből az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes által egyéni vállalkozóként ... cégnév alatt megkötött bérleti szerződés vonatkozásában 1994. december 9-től a szerződő fél az ... Kft. lett, vagyis őt illetik meg a szerződésből eredő jogok és őt terhelték a szerződésből eredő kötelezettségek.

Bérleti szerződés esetén a Ptk. 423. §-a alapján a bérlő a bérbeadóval kerül szerződéses jogviszonyba, nem pedig a dolog tulajdonosával, ha ez a két személy eltérő. A felperes által érvényesíteni kívánt jogként megjelölt Ptk. 433. § (2) bekezdése alapján a bérlet megszűnése esetén a bérlő a dolgot a bérbeadónak

köteles visszaadni, nem pedig a tulajdonosnak. Az 1994. február 23-án létrejött bérleti szerződésben ... cégnév alatt a felperes mint egyéni vállalkozó volt a bérbeadó 1994. december 9-ig, ezt követően a szerződő fél általános jogutódként az ... Kft. lett. A Ptk. 433. § (2) bekezdésén alapuló visszaadás iránti igényt is csak a bérbeadó, azaz az ... Kft. érvényesíthet, nem pedig a felperes. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperesnek a Ptk. 433. § (2) bekezdésére alapított igénye nem alapos, mivel ezen anyagi jogi jogosultságra igényt csak a bérbeadó alapozhat, ezért az erre alapított keresetet elutasította. Ebből a szempontból irreleváns, hogy a felperes ténylegesen tulajdonos-e vagy sem, mivel maga a felperes sem állította, hogy ő lenne a bérbeadó.

A Ptk. 98. §-a és a Ptk. 112. §-ai a tulajdonjogra vonatkoznak, arról azonban nem tartalmaznak rendelkezést, hogy a felperes miért követelhetné a más által bérbe adott dolgok értékét a bérlőtől, ezért az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ezen anyagi jogi jogosultság alapján a felperes a keresetben megjelölt igényt nem támaszthatja az alperessel szemben, ezért a keresetet ez alapján is elutasította.

Utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes által érvényesíteni kívánt jogként meg nem jelölt Ptk. 115. § (3) bekezdése alapján a tulajdonos, ha a dolog a birtokából kikerült, annak visszaadását követelheti. Ezen jogszabályi rendelkezés alapján a tulajdonos magának a dolognak a visszaadását követelheti, a dolog értékének a megfizetését azonban nem. Mivel a felperes keresete a dolog értékére vonatkozott, a felperes pedig nem jelölt meg olyan érvényesíteni kívánt jogot, amely alapján őt ez az igény megilletné, ezért az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, mert a felperes által érvényesíteni kívánt jog az általa előterjesztett kereseti kérelmet nem alapozza meg.

Utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy amennyiben a felperes által érvényesíteni kívánt jog mégis megalapozná az általa kért marasztalást, a kereset azért lenne alaptalan, mert az annak alapjául szolgáló dolgokat sem bizonyította egyedileg meghatározható módon, felhívás ellenére sem. Ezzel kapcsolatban utalt arra, hogy a büntető eljárás igen terjedelmes és hosszú volta alatt sem lehetett megállapítani, hogy a szerződést pontosan milyen gépekre és berendezésekre kötötték meg. Mivel a felperes a kereset alapjául szolgáló dolgokat sem bizonyította egyedileg meghatározható módon, ezért a felperes tulajdonjoga kérdésében sem lehetett állást foglalni, mivel azt sem lehet megállapítani, hogy pontosan milyen dolgok vonatkozásában kellene a felperes tulajdonjogát vizsgálni.

Amennyiben a felperes az általa megjelölt igényt érvényesíthetné az alperessel szemben, és bizonyította volna a gépeket egyedileg, valamint az azokon fennálló tulajdonjogát, úgy a keresetet abban az esetben is el kellene utasítani, mivel az összecszerűséget sem bizonyította. A felperes szakértő kirendelését nem indítványozta, a követelés összecszerűségét így nem bizonyította, ezért a keresetet ebben az esetben is el kellene utasítani. Utalt ezzel kapcsolatban arra, hogy amennyiben a felperes szakértői bizonyítást indítványozott volna, azt mellőznie kellett volna, mivel az sem állapítható meg, hogy milyen gépek kerültek pontosan leszállításra, ezért a szakértői bizonyítás sem lehetséges.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte annak megváltoztatásával a kereseti kérelmének megfelelően az alperes marasztalását és perköltség viselésére történő kötelezését; másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára történő utasítását.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, továbbá a bizonyítékokból téves következtetést vont le.

Elsődlegesen az ítélethozatalt megelőző tárgyaláson történetekre utalt. A tárgyalási jegyzőkönyvből idézve az alperesi nyilatkozatot, azt a következtetést vonta le, hogy az alperes kifejezetten elismerte a tulajdonjogát, és a célgépsorokat is kifejezetten beazonosította, mivel az általa hiteles másolatban csatolt iratok végig következetesen a felperes tulajdonáról szólnak és teljes összhangban a korábban eljáró igazságügyi szakértőknek a Barcsi Városi és a Somogy Megyei Bíróságok által ítéleteikben elfogadott jelölési rendszerével és a felperes által már becsatolt korabeli iratokkal tételesen és egyértelműen tartalmazzák a célgépsorok megjelölését.

Az alperes kizárólag az ítéleti tényállás alapjául elfogadott dr. ... által írt ügyvédi levelek fénymásolatát tudta felmutatni bizonyítékként, amiket az eljáró bíróság nagyobb súlyúnak értékelt mint az általa csatolt eredeti okiratokat. Kijelentette, hogy tőle ... ügyvéd semmilyen meghatalmazással nem rendelkezett a szóban forgó levelek megírására, mivel a csatolt okiratokból kitűnik, hogy az 1995. január 10-én kapott meghatalmazást visszavonta, ezt követően csak 1995. november 10-én kapott újabb ügyvédi meghatalmazást az ügyvéd az ... Kft. cégügyeihez kapcsolódó ügyek intézésére. Az ügyvédi levelek életszerűtlenek, továbbá ellentétben állnak az alperes által is megerősített, és általa csatolt leltárok és megállapodások tartalmával.

Az eljárás során végig ragaszkodott ahhoz, hogy a célgépsorok tulajdonjoga soha nem ment át sem a ..., sem az ... Kft. tulajdonába. Ezt a tényt az akkori APEH állásfoglalásokkal és kimutatásokkal bizonyította, valamint az átalakulási vagyonmérleggel és igazságügyi szakértőkkel.

Iratellenes az a megállapítás, hogy bérbeadási jogot kapott a ... a célgépsoraival kapcsolatban, mivel egyértelmű, hogy csak üzemeltetési jogról lehet beszélni.

Az általa becsatolt különböző időpontokban készült hivatalos könyvelő és igazságügyi könyvvizsgáló által is ellenjegyzett vagyonleltár egyértelműen bizonyítja, hogy a perben érvényesített célgépsorok soha sem kerültek át sem a ..., sem a jogutód társaság tulajdonába.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság azért is elutasította a keresetét, mert nem tudta egyértelműen beazonosítani a saját tulajdonát képező célgépsorokat. Ismételten előadta e körben, hogy az alperes által sem vitatottan a célgépsorokat átvette és üzemeltette. Az sem vitatható, hogy a célgépsorokat az általa felkért ... és az alperes által felkért ... igazságügyi szakértők működés közben az alperes telephelyén megvizsgálták. Gyakorlatilag ők voltak azok, akik minden kétséget kizáróan az általa átadott célgépsorokat látták. Utalt arra, hogy az alperes TMK vezetője, amikor a célgépsorok dokumentumait a nyomozóhatóság részére átadta,

igen pontosan meghatározható anyagot adott át, amely a nyomozati iratok között található. Az összes többi szakértő, aki akár a büntető eljárásokban, akár az alperes kérésére járt el, nem láthatta a célgépsorokat, mivel azok már az alperes szándékos magatartására visszavezethetően nem álltak rendelkezésre.

Az ... Kft.-vel kötött adásvételi szerződéssel kapcsolatban előadta, hogy a bíróság önkényesen annak aláírása dátumát 1999. március 31-ben határozta meg, holott az okiraton csak Budapest március 31-e napi dátum szerepel. Az adásvételi szerződést az alperes részéről nem az akkor aláírásra jogosult tisztségviselő írta alá és a szerződésben megjelölt célgépsorok nem azonosak azokkal a célgépsorokkal, amelyeket az alperes részére átadott, és azzal sem, amit alperes ténylegesen szállítólevelekkel bizonyítottan átadott az ... Kft.-nek.

A célgépsorok értéke a jelen bíróság ítéletével szemben a Barcsi Városi és a Somogy Megyei Bíróság ítéletei szerint 150.000.000,- Ft volt darabonként és nem a jelen elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában megjelölt 15.000.000,- Ft. Ez az érték a Somogy Megyei Bíróság ítéletével jogerőre emelkedett, azaz jelen perben azt már nem lehet vitatni.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban előírta, hogy mit mivel kell bizonyítani, amelyeknek maradéktalanul eleget tett.

Álláspontja szerint a jelen eljárásban mindent megtett annak érdekében, hogy bizonyítani tudja azt, hogy a perben érvényesített célgépsorok a tulajdonában állnak és azok értéke összesen 750.000.000,- Ft volt.

Az elsőfokú bíróság a terhére rótta azt is, hogy nem ajánlott fel szakértői bizonyítást a célgépsorok értékére vonatkozóan. Ezzel szemben az eljárás során többször hivatkozott arra, hogy mivel a célgépsorok ma már alperes állítása szerint bizonyítottan nincsenek meg, ezért még ha indítványt is tenne szakértői bizonyítás lefolytatására, a szakértőnek nem lenne mit megvizsgálnia. Ezért álláspontja szerint helytálló volt annak a szakértői véleménynek a beemeltetése a jelen eljárásban, amelyet a büntető eljárás során a bíróságok az ítéleti tényállás alapjául egyedülként elfogadtak, amely szakvélemény a ... által készített igazságügyi szakértői vélemény, mely tárgyaláson szóban is kiegészítésre került. Ez a szakértői vélemény megerősíti a célgépsorokat fizikai valójukban egyedül tanulmányozó ... és ... féle szakvéleményeket, és egy célgépsor értékét 150.000.000,- Ft-ban, így a jelen perben érvényesített 5 célgépsor értékét 750.000.000,- Ft-ban határozza meg.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a felperes perköltség fizetésére történő kötelezését.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítéletében több lépcsőben megalapozottan vezeti le, hogy a felperes keresete milyen okok miatt megalapozatlan, mely ítéleti megállapításokat és indokolást a felperes a fellebbezésében sem cáfolt semmivel.

Előadta, hogy az eljárás során végig vitatta a felperes tulajdonjogát és hangsúlyozta, hogy a felperes a per tárgyát képező célgépsorokat sem tudta beazonosítani, azaz a felperes nem tudta bizonyítani, hogy egyedileg beazonosítható módon milyen gépek képeznék az eljárás tárgyát. Hivatkozott az elsőfokú eljárásban már előadottakkal egyezően arra, hogy a felperes által az utolsó

tárgyalást megelőzően fénymásolatban becsatolt dokumentumok semmilyen bizonyító erővel nem rendelkeznek és nem alkalmasak a felperes tulajdonjogának bizonyítására. A felperes által az elsőfokú eljárásban csatolt leltárakkal kapcsolatban arra hívta fel a figyelmet, hogy azok ismételt a felperes saját készítésű iratai, amelyekben a felperes saját maga rögzíti saját magáról, hogy tulajdonos, amely nyilatkozat a tulajdonjoga igazolására, a gépek beazonosítására nem alkalmas.

Ezen túlmenően keresete összecszerűségét sem bizonyította. A felperes által felkért magánszakértők által készített vélemények csak a felperes személyes előadásának tekinthetők. Ugyanakkor ellentmondásos a felperes álláspontja, mivel a két magánszakvélemény a teljes géppark összértékét állapította meg, a Nánik féle vélemény 126.000,- Ft-ban, a Kercza féle vélemény pedig 130.000.000,- Ft-ban. Ezen vélemények ellentétesek a nyomozóhatóság által kirendelt igazságügyi szakértő véleményével, aki a gépeket értéktelennek minősítette, továbbá a felperes által megjelölt gépsor értékkel is, mivel több mint ötszörösében jelölte meg azok értékét.

A felperes az alperes fellebbezési ellenkérelmére reagálva megkereste az elsőfokú eljárás során már írásbeli nyilatkozatot tevő dr. „, okleveles könyvszakértőt, annak érdekében, hogy az ellenkérelemben következetesen iratellenesnek minősített, a célgépsorok tulajdonjogára vonatkozó állításait megerősítse. Előkészítő iratához csatolta a könyvszakértő teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozatát. Ezen túlmenően megismételte a fellebbezésében és az elsőfokú eljárásban már előadott érveiket.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a Fővárosi Ítéltábla iránymutatásának megfelelően folytatta le az eljárást és a felperes módosított kereseti kérelme alapján – amely már kizárólag csak marasztalást tartalmazott – az általa csatolt okiratok és a büntető eljárás adatai, tényei alapján jelen ügyben helyesen állapította meg a tényállást, a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelése és a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján megalapozottan utasította el a felperes keresetét.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezésével kapcsolatban az alábbiakra mutat rá.

A felperesnek a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a kereseti kérelme megalapozásához azt kellett volna bizonyítania, hogy az alperesnek a bérleti szerződés megkötésekor pontosan milyen gépeket adott át, azok a tulajdonát képezték a szerződés megkötésekor és a kereset benyújtásakor is, továbbá, hogy ezeknek a gépeknek mennyi volt az értéke.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében helyesen állapította meg, hogy a felperes a felhívása ellenére sem tudta a célgépsorokat egyedileg beazonosítani, az ezzel kapcsolatban csatolt és rendelkezésre álló okiratok ellentmondásosak. A jelen perben csatolt 1994. február 23-án kelt bérleti szerződés ugyanezen a napon aláírt kiegészítése a gépeket úgy sorolja fel, hogy azokról nem lehet tudni, hogy pontosan milyen gépekről van szó, az csak általános elnevezést tartalmaz, a gépek semmilyen módon nincsenek egyedileg meghatározva.

A peres felek által beszerzett szakvélemények a gépek meghatározása körében már konkrétabb megjelölést tartalmaznak, azok mérete is meghatározásra került, mindkét szakvéleményben gyártósorok szerepelnek. A felperes által csatolt leltárokban és Érintésvédelmi Minősítő Iratban jelenik meg a gyártási szám és a leltári szám, a gépek megnevezése azonban eltér a bérleti szerződés kiegészítését képező átadás-átvételi jegyzőkönyvben felsorolt gépektől, illetve nem derül ki, hogy azok azonosak lennének. A felperes a 36. sorszámú előkészítő iratához csatolt melléklet tartalmazza a gépek felsorolását és meghatározását, amely részben a leltárak, részben a magánszakvéleményekben szereplő megnevezéseknek és leírásoknak felel meg.

A büntető eljárás során a nyomozati szakban kirendelt „, és ... igazságügyi szakértők is vizsgáltak gépsorokat, 1996. december 12-én tartottak helyszíni szemlét. A szakértők azonban a gépsorokat másképpen nevezték meg, mint a két magánszakértő és nem azonosak a leltárban szereplő elnevezésekkel. ... igazságügyi szakértő a büntető eljárás során 2001. április 26-án tett tanúvallomásában elmondta, hogy a ... által készített szakértői vélemény a rendelkezésükre állt, annak alapján nem tudták beazonosítani a gépeket, az ő leírásai nem illettek rá a gépekre. Az volt a véleményük, hogy ... ezeket a gépeket nem látta, prospektusok alapján készítette el a szakvéleményét.

Ezen túlmenően a büntető eljárásban sem tudták kétséget kizáróan megállapítani, hogy az ott vizsgált gépek megegyeztek a bérleti szerződés tárgyát képező gépekkel.

A Somogy Megyei Bíróság 2003. október 30-án kelt 2.Bf.469/2003/3. számú végzésének indokolása is csak azt tartalmazza, hogy az eljárás során vizsgált gépek túlnyomó részt azonosak voltak a bérleti szerződés alapján beszerzett gépekkel, de sem az elsőfokú határozat, sem a másodfokú határozat nem határozza meg, hogy melyek voltak az azonos gépek. Ezzel szemben a Barcsi Városi Bíróság 2003. április 10. napján kelt 1.B.70/2002/29. számú ítéletének indokolása azt tartalmazza, amelyet a másodfokú bíróság helybenhagyott, hogy „Miután felperes neve II. rendű vádlott nem kívánt nyilatkozni arról, hogy mely gépek képezték a szerződés szerinti gépek tárgyát, a bíróságnak nem állt módjában e körben kétséget kizáró állásfoglalást tenni... felperes neve II. rendű vádlott a gépek beazonosíthatósága érdekében nem volt hajlandó érdemben nyilatkozni az eredeti okiratok és az eredeti szerződéshez tartozó szállítólevelek hiányában.”

Mindezekre tekintettel nem megalapozott a felperes azon fellebbezési érvelése, hogy a célgépsorokat kifejezetten beazonosította.

A felperes fellebbezésében tett állításával szemben az alperes a 2011. szeptember 8-án tartott tárgyaláson nem ismerte el a felperes tulajdonjogát. Az eljáró bíró egyértelmű és határozott kérdésére nyilatkozott úgy, hogy „...az alperes a felperes által csatolt okiratokon lévő aláírások valóságát nem vonja kétségbe, valamint az alperes nem állítja azt, hogy ezek az okiratok hamisítottak lennének, ... azonban ... úgy gondolja, hogy a felperes által csatolt okiratok bizonyító erővel nem rendelkeznek, azokkal sem bizonyította a felperes a tulajdonjogát...”

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy mivel a felperes a gépeket egyedileg meghatározható módon nem tudta megjelölni, ezért az egyes gépekre vonatkozóan a felperes tulajdonjogát sem tudta vizsgálni.

Alapítván hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra, hogy a Barcsi Városi és a Somogy Megyei Bíróságok ítéletei szerint egy célgépsor értéke 150.000.000,- Ft.

A Barcsi Városi Bíróság 1.B.72/2002/29. számú ítéletének indoklásában azt rögzítette, hogy „A gépek értékével kapcsolatban - visszatérve ... szakértő tárgyalási véleményére - a működőképes kerítésléc gyártó gépsor akár 150.000.000,- Ft-ra is tette, illetve állítása szerint, ha a III. és IV. vádlottak által látott gépek működőképesek voltak, az általuk megállapított érték az reális volt.” A Somogy Megyei Bíróság végzése a gépek értékével kapcsolatban nem tartalmaz ettől eltérő megállapítást.

Ezzel összefüggésben ... a 2001. április 26. napján tartott tárgyaláson a III. rendű vádlott védője kérdésére azt mondta, hogy „Működőképes kerítéslécet gyártó gépsornak az értéke a 15.000.000,- Ft-nak akár a tízszerese is lehetett, ha az, amit a korábbi szakértők láttak és valóban működőképesek voltak, akkor az általuk megállapított érték reális lehet”. Az igazságügyi szakértőnek ez a nyilatkozata a felperesi állásponttal szemben a keresete összecszerűségére vonatkozóan nem olyan bizonyíték, amit jelen eljárásba ne lehetne vitatni. Az igazságügyi szakértő a tárgyaláson nem a perbeli célgépsorra, és nem határozottan jelölte meg annak értékét, amit a jelen eljárásban a felperesnek már nem kellene bizonyítania. Az összecszerűség bizonyítása szakkérdés, ahogy ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást, beazonosíthatóság hiányában azonban a szakértői bizonyítás nem vezetett volna eredményre, ahogy erre az elsőfokú bíróság szintén helytállóan hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság a felperes által megjelölt valamennyi jogcímet vizsgálta, továbbá az érvényesíteni kívánt joga alapján a Ptk. 115. § (3) bekezdését is, azonban azt egyik jogcímen sem találta megalapozottnak, amely indokokkal a másodfokú bíróság mindenben egyetért, ezért helytállóan utasította el az elsőfokú bíróság a felperes keresetét.

Jelen perbeli jogvita elbírálása szempontjából irreleváns az alperesnek az ... Kft.-vel kötött szerződése és annak időpontja is.

A bírói gyakorlat értelmében a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó jogszabály megsértéséről csak akkor lehet szó, ha a bíróság által megállapított tényállás az iratok tartalmával ellentétes, illetőleg a bíróság a bizonyítékok egybevetése és összességükben való értékelése során okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott.

Az elsőfokú bíróság a fenti hibáktól mentesen és a Pp. 221. §-ának (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének eleget téve, jogszabálysértés nélkül állapította meg a tényállást, és ennek alapján azt, hogy a felperest nem illeti meg a keresetében érvényesített jog. A jogszerű mérlegelésen alapuló tényállás a másodfokú bíróságot is köti, ezért a másodfokú eljárásban nem volt lehetőség a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére, az ún. felülmérlegelésre (BH 2006/403.).

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - érdemben helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell az alperes részére a felperesnek a másodfokú eljárás során felmerült költségét megfizetnie. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg, figyelemmel a pertárgy értékére, az alperesnek a másodfokú eljárásban kifejtett munkájára és a tárgyaláson való jelenlétére figyelemmel.

Az Itv. 51. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült illeték viseléséről nem kellett határozni.

Budapest, 2012. év március hó 22. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsanna sk.
előadó bíró

Dr. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő